

ГАБОР РУБИН СМЕЛИЯТ ДЖО СТОМАНЕНИЯТ ЮМРУК

Превод от унгарски: Александра Каназирска, 1976

chitanka.info

Известно беше, че в живота си Смелият Джо имаше разногласия с твърде много хора. Да, дяволски много хора му имаха зъб, но никой не се решаваше да си разчисти сметките с него, защото Джо се славеше като костелив орех.

Самият Джо — Стоманеният юмрук, също знаеще за враговете си, но хич не му пукаше, от никого не се боеше — такъв си беше той.

И ето че един прекрасен ден получи писмо от някакъв приятел с молба за помощ. В писмото бяха дадени някакви мъгливи обяснения, ама сега не можа да си ги спомня точно. Както и да е, достатъчно е да кажем, че Джо отиде в изоставената къща, където го викаха. Там не намери никого, обиколи стаите и изведнъж дочу шепот — наблизо се съвещаваха. Джо веднага разбра, че е попаднал в клопка, понеже позна членовете на конкурентната банда. А той не носеше нищо у себе си освен една джобна машина на времето. И все пак никак не му се щеше да се спасява с бягство. Гордостта не му позволяваше. Джо помисли, помисли малко, а после премина във времето — така около един час назад, почака там още един час и се върна отново в къщата. Там завари самия себе си и цялата оная честна компания. Джо предприе тая операция още веднъж (сега вече станаха трима Джо). И така продължи, докато не събра достатъчно сили.

Тогава всички двойници изскочиха от стаята и здраво набъхтаха бандитите! Не бих искал да бъда на тяхно място!

А след това Джо изчака, докато всичките му двойници поред се възползват от машината на времето, за да изчезнат, и спокойно се завърна у дома си. А за оня, дето го беше вкарал в клопката, той разчиташе само на себе си. Ето такъв юначага беше Смелият Джо.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 26/1976 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.